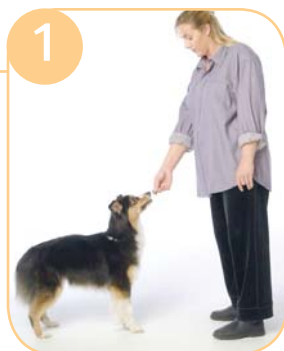

Jó kommunikációval jó viszonyt építhetünk ki

Ahogy az emberek között is, a kutya és gazdája között a jó viszony alapja a jó kommunikáció. A kutyák egymás között élénk testbeszéddel kommunikálnak, számukra természetes, hogy ugyanezt a módszert alkalmazzák akkor is, ha a gazdájukkal akarnak közölni valamit. A gazda kötelessége és felelőssége, hogy megtanulja értelmezni a kutya viselkedését, jeleit. A közös együtt-tanulás egy folyamat, aminek során már kölyökkorban megtanítható a kutya, hogy egyértelműen jelezze, ha ki akar menni, ha éhes, ha játszani szeretne, vagy ha csak egy kis kényeztetésre vágynak.

A jó viselkedést jutalmazni kell

A szülők gyakran elfelejtik megdicsérni gyerekeiket azért, ha jól viselkednek, de ha rosszak, azt nem hagyják szó nélkül. Hajlamosak vagyunk a kedvenceinkkel is hasonlóképpen bánni. Észre sem vesszük őket, ha nyugodtak és illedelmesen viselkednek, de rögtön rájuk figyelünk, ha „rosszalkodnak”.

Fordítsuk meg a dolgokat, és akkor jutalmazunk, ha elégedettek vagyunk a viselkedésükkel, és ne reagáljunk arra, ha helytelenkednek.

Az együttélés szabályai nem csak az emberekre vonatkoznak!

Az egyik legfontosabb szabály, amit az állatnak meg kell tanulnia, hogy ha valamit akar, akkor azt azzal jelezze, hogy leül a gazdája elé. Erre nagyon könnyű megtanítani a kutyákat, akár felnőtt korban is, ha a leckéket gyakran ismétljük, és ha a tréninget élvezik, nem megerőltető számukra.

1. lépés

- Kezdesnek fogjon két ujjá közé egy falat finomságot, mondjuk sajtot.
- Tartsa közvetlenül a kutya orra elé a falatot.

2. lépés

- Emelje a kezét a kutya orra fölé, majd hátrafelé. Az állat a fejével követni fogja a keze mozgását.
- Valószínűleg a kutya közben ülni fog, mert úgy kényelmesebb neki.

3. lépés

- Abban a pillanatban, amikor leül, mondjuk neki, hogy „ül” és adjuk neki a kezünkben lévő falatot. A kutya egy idő után össze tudja majd kötni az „ül” szót azzal, hogy ő leül. Jutalomfalattal megerősíthetjük nála ezt a tanult cselekvéssort.

A nemkívánatos viselkedésről ne vegyünk tudomást...

A kutyák az emberekhez hasonlóan szociális lények, folyamatosan interakcióra van szükségük a környezetükből. Ennek megfelelően büntetésként élük meg, ha nem kapnak megfelelő figyelmet, vagy visszajelzést. Például, ha a kutya azzal a rossz szokással rendelkezik, hogy felugrál mindenkiire, akkor fordítsa el a fejét, tegye karba a kezét és maradjon csendben, amíg a kutya abba nem hagyja az ugrálást. Ne próbálja meg ellökni magától, ne nézzen rá, ne szóljon hozzá, mert azt sikeres figyelemfelkeltésnek fogja értelmezni, vagy játéknak. Amikor megnyugszik és leül, akkor dicsérje meg és adjon neki valami jutalmat.

Ha a kapcsolatuk kezdetén nem volt elég határozott és megengedte, hogy a kutya ugasson, vagy ugráljon, ha valamit akar, akkor nem lesz egyszerű ezen változtatni. Valószínű, hogy ha megpróbálja ignorálni a kutya helytelen viselkedését, az nem fogja könnyen feladni, sőt kitaróbban próbálkozik, hogy elnyerje a figyelmét. Ez a szituáció ahhoz hasonló, amikor a nem működő liftajtó gombját valaki folyamatosan nyomogatja, aztán végül belátja, hogy hiába erőlködik, feladja, és gyalog indul el. Ha eredményt akar elérni, legyen kitaróbb, mint kedvence.

... vagy szakítsuk félbe

A kutyák a szemkontaktusra is reagálnak. Nevezze nevén a kutyát, és amikor az Önre néz, jutalmazza meg. Ennek az egyszerű gyakorlatnak a többszöri megismétlésével a kutya megtanulja, hogy megéri a neve hallatán Önre figyelni. Ez még azzal a haszonnal is jár, hogy ha a kutyát szólítjuk ránk fog figyelni, és abba fogja hagyni az éppen folytatott tevékenységét. Ezzel számos rossz szokásról leszoktathatjuk. A tevékenység félbeszakítását elérhetjük nála valami különleges hanghatással is. Ha az állat ránk figyel, akkor további, új dolgok teljesítésére is kérhetjük.

A játékot is tanulni kell!

A kutyáknak szükségük van játékra, hogy képesek legyenek kapcsolatot kiépíteni fajtársaikkal és az emberekkel. Meg kell tanulniuk, hogy csak a játékaikkal játszhatnak, és hogy az ember keze, lába nem játék. Ha a kutya durvulni kezd játékból, vagy szándékosan, akkor szakítsuk félbe azzal, hogy nem szentelünk neki figyelmet, vagy egy éles „ja” felkiáltással. Amint enged a szorításán, jutalmazzuk meg egy játéktárggyal és folytassuk vele a játékot.

Diane Frank, DVM
Diplomate ACVB

ÁLLATORVOSI KLINIKA BÉLYEGZŐJE

Jegyzet
